

vino afară

M Horlaci

au împins piatra
e-atât de-ntuneric
dezbrăcat de viață
ca voi să credeți
cu pânzele morții
înfășurat
trăiesc veșnicia

el nu mai vine
sunt colb sub tălpile lui
smochin blestemat
crește în locul meu
pe buze
vorba-i ucisă și visul nisip
în urmă
lacrimi pierdute

mort
mi-au rămas amintirile voastre
un suflet rănit
care-așteaptă
din lutul uscat
o voce să-l strige

Lazăr
vino afară